U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatelů **a) V. S.**, **b) n. I. S.**, zastoupeni JUDr. Jiřím Macháčkem, advokátem se sídlem v Praze 11, Brodského 1678, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2004, č. j. 11 Az 65/2003 - 27,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokáta JUDr. Jiřího Macháčka, se sídlem v Praze 11, Brodského 1678, **s e u r č u j e** částkou 1075 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2004, č. j. 11 Az 65/2003 - 27, byla zamítnuta žaloba stěžovatelů proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 24. 9. 2002, č. j. OAM-1703/AŘ-2001, jímž byl zamítnut rozklad a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra jako správního orgánu I. stupně ze dne 9. 4. 2001, č. j. U-2386/VL-11-P17-2000, kterým bylo rozhodnuto o neudělení azylu stěžovatelům podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a současně bylo rozhodnuto, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

V kasační stížnosti podané v zákonné lhůtě stěžovatelé uvedli, že je skutečností, že stěžovatel a) vycestoval do České republiky poté, co se v roce 1998 zúčastnil protestní stávky proti nevyplacení mezd u důlního podniku, kde pracoval, byl vyslýchán tamními bezpečnostními orgány a poté byl sesazen ze své funkce. Namítali, že vzhledem k tomu, že na Ukrajině nadále trvá politická a ekonomická situace, kdy stěžovatel a) nemá jistotu pracovního zařazení, popř. bude-li zařazen podle své kvalifikace, hrozí do budoucna, že bude šikanován, čemuž by se bránil, např. účastí ve stávce, za což by nesl politické důsledky. Mají za to, že stávající politická situace, kdy nadále trvá institucionální korupce a zneužívání moci státními orgány, jak na to poukazuje i zpráva Ministerstva zahraničí USA ze dne 25. 2. 2000, vede k tomu, že jsou potlačována a omezována politická a lidská práva a jejich případný návrat na Ukrajinu by znamenal bezprostřední ohrožení života či zdraví.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být soudem meritorně projednána.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Citované ustanovení znemožňuje, aby v kasační stížnosti byly uplatněny jiné důvody než které byly uplatněny v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáváno, ač tak stěžovatel mohl učinit. Přitom je třeba zdůraznit, že nepřípustnost kasačních důvodů neuplatněných v řízení před soudem je třeba vztáhnout k důvodům a skutečnostem uplatněným v žalobě, resp. ve lhůtě uvedené v § 72 odst. 1 s. ř. s.

Porovnáním obsahu žaloby a kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjistil, že důvody v ní obsažené stěžovatelé neuplatnili v řízení před krajským soudem. Kasační stížnost obsahuje důvody, jak byly shora uvedeny, zatímco v žalobě, kterou se stěžovatelé domáhali u krajského soudu přezkoumání napadeného správního rozhodnutí, nic takového neuvedli. Pouze v ní vyjádřili domněnku, že ministerstvo porušilo zákon č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, konkrétně ustanovení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46, a dále uvedli, že stěžovatel a) bydlí s rodinou v České republice již tři roky, řádně pracuje, děti zde chodí do školy. Návrat na Ukrajinu by jim velmi zkomplikoval život. Z Ukrajiny odešli proto, že tam vládnou velice těžké poměry a v České republice žijí normální život, velice se jim zde líbí a chtějí tu zůstat.

Nejvyšší správní soud proto z důvodu výše uvedeného kasační stížnost jako nepřípustnou podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O stěžovateli podaném návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud nerozhodl, protože věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelům byl pro řízení o kasační stížnosti soudem ustanoven zástupcem advokát a podle § 35 odst. 7 s. ř. s. platí v takovém případě odměnu advokáta včetně hotových výdajů stát. Podle § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, náleží advokátovi odměna za jeden úkon právní služby v částce 1000 Kč (§ 11 odst. 1 písm. d) citované vyhlášky) a náhrada hotových výdajů v částce 75 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky), celkem tedy 1075 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. listopadu 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu